

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om udlændinges adgang til landet m. v.

Fremsat den 24. januar 1958 af *justitsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 224 af 7. juni 1952 om udlændinges adgang til landet m. v. sker følgende ændringer:

Til § 2.

Som et nyt stk. 2 indføjes:

Politiet bør ligeledes afvise en udlænding, der ikke er finsk, norsk eller svensk statsborger, og som må antages at ville rejse videre til Finland, Norge eller Sverige:

- 1) når han ikke opfylder de i vedkommende land gældende bestemmelser med hensyn til rejselegitimation og visering,
- 2) når det må antages, at han ikke har de til sit underhold i det pågældende land og til sin hjemrejse fornødne midler,
- 3) når det må antages, at han agter at tage arbejde, fast ophold eller ophold af længere, ubestemt varighed i det pågældende land uden i forvejen at have indhentet den dertil fornødne tilladelse,
- 4) når det må antages, at han helt eller delvis vil ernære sig på ulovlig eller uhæderlig måde i det pågældende land,
- 5) når han efter det foreliggende må antages at ville indrejse for at begå forbrydelser i det pågældende land,
- 6) når hans indrejse i det pågældende land på grund af begåede borgerlige forbrydelser ikke er ønskelig.

Som et nyt stk. 3 indføjes:

Politiet bør endvidere afvise en udlænding, der ikke er finsk, norsk eller svensk statsborger, og som er udvist af Finland, Norge eller Sverige med forbud mod at vende tilbage til vedkommende land, når

han ikke er i besiddelse af særlig tilladelse til at indrejse i Danmark og i det eller de af de nævnte lande, hvortil han tillige må antages at ville rejse.

Stk. 2 ændres til Stk. 4 og Stk. 3 til Stk. 5.

Til § 3.

Stk. 2 affattes således:

Andre udlændinge må ikke uden særlig tilladelse opholde sig her i landet udover et tidsrum af 3 måneder fra og med den dag, da indrejse fandt sted i Danmark, Finland, Norge eller Sverige fra et andet land end disse. I det anførte tidsrum af 3 måneder fradrages det samlede tidsrum, hvori udlændingen har haft ophold i Danmark, Finland, Norge eller Sverige indenfor de sidste 6 måneder før hans seneste indrejse i et af disse lande fra et andet land end disse. Overstiger det samlede tidsrum 3 måneder, kan indrejse ikke finde sted uden særlig tilladelse.

Som et nyt stk. 3 indføjes:

Såfremt en i stk. 2 omhandlet udlænding har opnået opholdstilladelse i Finland, Norge eller Sverige, kan han indenfor denne tilladelses gyldighedstid opholde sig i Danmark uden særlig tilladelse i indtil 3 måneder fra og med den dag, da han indrejste her i landet. I det anførte tidsrum af 3 måneder fradrages det samlede tidsrum, hvori udlændingen indenfor de sidste 6 måneder før hans seneste indrejse i Danmark har haft ophold her. Overstiger det samlede tidsrum 3 måneder, kan indrejse ikke finde sted uden særlig tilladelse.

Til § 5.

Som et nyt stk. 2 indføjes:

En udlænding kan endvidere af justitsministeren udvises, når afvisning kunne være sket af de i § 2, stk. 2, pkt. 1, 3, 4, 5 eller 6 nævnte grunde, og afvisningsgrunden fremdeles er tilstede.

Stk. 2 ændres til Stk. 3, og i stykket ændres „stk. 1“ til „stk. 1 og 2“.

Til § 6.

I stk. 1, pkt. 1, ændres ordene „uden om paskontrollen“ til følgende: „efter indrejse uden om den danske, finske, norske eller svenske paskontrol“.

Som et nyt stk. 2 indføjes:

En udlænding, der ikke er finsk, norsk eller svensk statsborger, kan af politiet endvidere udvises i følgende tilfælde:

- 1) når han tidligere er udvist af Finland, Norge eller Sverige med forbud mod tilbagevenden og er indrejst i Danmark uden at være i besiddelse af tilladelse til at indrejse i Danmark og i det eller de af de nævnte lande, hvortil han tillige må antages at ville rejse,
- 2) når han må antages at ville rejse til Finland, Norge eller Sverige uden at have de fornødne midler til sit underhold i det eller de pågældende lande samt til sin hjemrejse, medmindre udvisning er udelukket af de i stk. 1, pkt. 3, nævnte grunde.

Stk. 2 ændres til Stk. 3, og i stykket ændres „§ 2, stk. 2“ til „§ 2, stk. 4“.

Til § 8.

I stk. 2 ændres „§ 2, stk. 1, og § 6, stk. 1“ til „§ 2, stk. 1-3, og § 6, stk. 1 og 2“.

I stk. 4 ændres „§ 2, stk. 2 og 3, § 5, stk. 1, eller § 6, stk. 2“ til „§ 2, stk. 4 eller 5, § 5, stk. 1 eller 2, eller § 6, stk. 3“.

Til § 11.

Som nyt 3. og 4. punktum indføjes i stk. 3:

Såfremt udlændinge her i landet agtes påmønstret dansk eller udenlandsk skib eller luftfartøj, skal politiet af fartøjets fører straks underrettes herom. Fartøjets fører skal påse, at udlændingen har fornøden arbejdstilladelse.

I stk. 4, 1. pkt., indføjes efter ordet „hjemsendelse“ følgende: „ , samt udgifter påført det offentlige ved rømte eller agterudsejlede besætningsmedlemmers hjemsendelse eller tilbageførelse til fartøjet“.

Til § 12.

I stk. 1 ændres ordet „teltplads“ til „lejrplads“.

I stk. 2 ændres ordene „og faste bopæl“ til følgende: „ , faste bopæl, dato for seneste indrejse i Danmark, i hvilke tidsrum den pågældende indenfor de sidste 6 måneder har opholdt sig her i landet og i Finland, Norge eller Sverige“.

Til § 15.

I stk. 1 ændres „5 kr.“ til „10 kr.“ og „10 kr.“ til „20 kr.“

I stk. 3 ændres „5 kr.“ til „10 kr.“

I stk. 4, 1. pkt., indføjes efter ordet „rettidigt“ følgende: „ , medens der ellers betales et gebyr af 10 kr.“

Til § 16.

Stk. 2, pkt. 4-6, affattes således:

- 4) indrejser til eller udrejser af landet uden om den danske, finske, norske eller svenske paskontrol,
- 5) medvirker til at holde en udlænding skjult for politiet, når han vidste eller burde vide, at den pågældende har skaffet sig adgang her til landet efter indrejse uden om den danske, finske, norske eller svenske paskontrol eller iøvrigt opholder sig ulovligt her,
- 6) overtræder tilhold, der er givet i medfør af § 7 eller af den tidligere gældende udlændingslovgivning.

§ 2.

Tidspunktet for nærværende lovs ikrafttræden fastsættes ved kongelig anordning. Efter forhandling med det færøske hjemmestyre kan lov nr. 140 af 24. april 1935 om tilsyn med fremmede på Færøerne ved kongelig anordning ophæves og lov nr. 224 af 7. juni 1952 om udlændinges adgang til landet m. v. som ændret ved nærværende lov sættes i kraft på Færøerne med de ændringer, der følger af øernes særlige forhold.

Bemærkninger til lovforslaget.

I de senere år er der efter forudgående fællesnordiske forhandlinger på grundlag af gensidighed administrativt gennemført lempelser for statsborgere i de øvrige nordiske lande med hensyn til indrejse og ophold i Danmark. Ved bekendtgørelse nr. 271 af 8. juli 1952 bestemte justitsministeriet, at danske, finske, norske og svenske statsborgere fra den 12. juli 1952 kunne indrejse fra og udrejse til Finland, Norge og Sverige uden at være i besiddelse af pas eller andet legitimationsdokument. Ved justitsministeriets bekendtgørelse nr. 284 af 24. november 1955 blev fra den 1. december 1955 bestemmelsen udvidet til at omfatte Island og islandske statsborgere.

Ved justitsministeriets bekendtgørelse nr. 237 af 25. juni 1954 blev finske, norske og svenske statsborgere fra den 1. juli 1954 fritaget for at være i besiddelse af pas eller anden rejselegitimation under ophold i Danmark og for at søge opholds- og arbejdstilladelse i Danmark. Endelig blev ved justitsministeriets ovenfor omtalte bekendtgørelse nr. 284 af 24. november 1955 islandske statsborgere fra den 1. december 1955 fritaget for at være i besiddelse af pas eller anden rejselegitimation under ophold her i landet og for at søge opholdstilladelse i Danmark, medens islandske statsborgere ikke er fritaget for at søge arbejdstilladelse i Danmark, idet Island ikke har benyttet sig af sin adgang ifølge den mellem de øvrige nordiske lande indgåede overenskomst om fælles arbejdsmarked til under forudsætning af gensidighed at tilslutte sig aftalen.

Den nordiske parlamentariske komité for friere samferdsel m. m. fremsatte i en den 9. januar 1954 afgivet betænkning bl. a. forslag om, at paskontrollen ved grænserne mellem de nordiske lande blev afskaffet. Efter nogle forhandlinger om komitéens forslag blev der den 12. juli 1957 undertegnet en overenskomst mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige om ophævelse af paskontrollen ved de fællesnordiske grænser (i det følgende betegnet som overenskomsten eller den nordiske overenskomst). Et eksemplar af overenskomsten følger lovforslaget som særskilt bilag. Gennemførelsen af bestemmelserne i overenskomsten forudsætter, at der etableres et snævert samarbejde mellem de pågældende lande på fremmedkontrollens område, og at der i et vist omfang tilvejebringes ensartede lovbestemmelser. For Danmarks vedkommende medfører overenskomsten, at der i lov nr. 224 af 7. juni 1952 om udlændinges adgang til landet m. v. (i det følgende betegnet som

udlændingsloven) må foretages ændringer på følgende punkter:

Afvisningsreglerne må indeholde hjemmel til at afvise udlændinge ikke blot i de tilfælde, hvor de pågældendes indrejse ville stride mod danske interesser, men også i de tilfælde, hvor de pågældendes påtænkte vidererejse til Finland, Norge eller Sverige ville stride mod det pågældende lands interesser.

Da der består en nær sammenhæng mellem afvisnings- og udvisningsregler, må udvisningsreglerne afpasses efter de foreslåede nye afvisningsbestemmelser.

Endvidere medfører overenskomsten, at statsborgere i lande, med hvilke Danmark har ophævet visumtvangen, normalt kan opholde sig inden for det af overenskomsten omfattede område (Danmark, Finland, Norge og Sverige) i et tidsrum af ialt 3 måneder, men at der til yderligere ophold kræves særlig tilladelse. I nærværende lovforslag er udlændingslovens § 3 affattet i overensstemmelse med overenskomstens bestemmelser herom.

Gennemførelsen af overenskomsten nødvendiggør herudover nogle ændringer i udlændingslovens § 11, § 12 og § 16, stk. 2, nr. 4 og 5.

Efter en almindelig gennemgang af udlændingsloven har justitsministeriet endvidere under hensyn til de siden lovens ikrafttræden indhøstede erfaringer fundet det ønskeligt, at der foretages ændringer af enkelte andre bestemmelser.

Til ændringen af § 2.

De foreslåede nye stk. 2 og 3 skyldes bestemmelserne i den nordiske overenskomst, hvorefter Danmark er forpligtet til i et vist omfang at afvise udlændinge, der ikke har indfødsret i Finland, Norge eller Sverige, af hensyn til disse landes interesser.

Til ændringen af § 3.

De foreslåede nye stk. 2 og 3 skyldes overenskomstens regler om det tidsrum, i hvilket visumfri udlændinge uden særlig tilladelse kan opholde sig inden for de 4 nordiske landes område. Den måde, hvorpå det nævnte tidsrum beregnes, svarer i alt væsentligt til beregningsmåden i det nugældende stk. 2.

Til ændringen af § 5.

Det nye stk. 2 er ligesom stk. 1 en naturlig følge af de tilsvarende afvisningsregler.

Til ændringen af § 6.

I stk. 1 er i overensstemmelse med overenskomsten udvisningsadgangen ifølge pkt. 1 udvidet til at omfatte også de tilfælde, hvor en udlænding har skaffet sig adgang til Danmark uden om den finske, norske eller svenske paskontrol.

Stk. 2 svarer til de foreslåede afvisningsregler i § 2, stk. 2, pkt. 2, og stk. 3.

Til ændringen af § 8.

På grund af de ovenfor foreslåede ændringer med hensyn til afvisnings- og udvisningsreglerne er henvisningerne til disse i stk. 2 og 4 ændret.

Til ændringen af § 11.

Indføjelser af bestemmelsen i stk. 3, 3. pkt., skyldes, at en udlænding, der i en nordisk stat påmønstres et skib, som ikke udelukkende går i fart mellem nordiske stater, i henhold til den nordiske overenskomst skal gennemgå paskontrol før udrejse af det af overenskomsten omfattede område. En tilsvarende bestemmelse findes i § 21 i de af det norske justitsdepartement den 20. marts 1957 fastsatte forskrifter om udlændinges adgang til riget.

Bestemmelsen om rømte og agterudsejlede besætningsmedlemmer i stk. 4 er ny. Ifølge § 4 i den norske lov af 27. juli 1956 om udlændinges adgang til riget m. v. skal et skibs eller luftfartøjs ejer (lejer), såfremt en udlænding går i land i riget fra en stilling om bord i skibet eller luftfartøjet, i almindelighed dække de udgifter, som i 3 måneder derefter bliver påført det offentlige ved, at han har opholdt sig i riget, og udgifterne i forbindelse med hans udbringelse. Det skønnes rimeligt at pålægge rederi, luftfartsselskab m. fl. et sådant ansvar under hensyn til, at de danske myndigheder ikke har indflydelse på, hvilke personer der med skib eller luftfartøj føres til dansk område. De udgifter, der herved påføres f. eks. rederier, er ubetydelige i sammenligning med de beløb, der spares ved, at forføjet kan afgå rettidigt og uden at vente på rømte besætningsmedlemmer. Endvidere vil bestemmelsen tilskynde skibes og luftfartøjers førere til straks at søge politiets bistand, når et medlem af besætningen er rømt eller agterudsejlet.

Til ændringen af § 12.

Ordet „teltplads“ i stk. 1 foreslås erstattet med

„lejrplads“, således at eventuelt i medfør af denne bemyndigelse fastsatte regler også kommer til at omfatte f. eks. ophold i campingvogne.

De oplysninger, der efter den foreslåede ændring af stk. 2 yderligere kræves, er nødvendige som led i kontrollen med overholdelsen af bestemmelserne i § 3.

Til ændringen af § 15.

Der er sket en forhøjelse af de hidtil gældende, meget beskedne gebyrer, således at disse kommer til svare til det fra 1. november 1956 gældende pasgebyr. Samtidig er det bestemt, at der for opholdstilladelse til udlændinge, der ikke skal have deres pas viseret for indrejse, samt for arbejdstilladelse svares et gebyr af 10 kr., såfremt der ikke rettidigt er søgt om tilladelsen.

Til ændringen af § 16.

Ifølge stk. 2, pkt. 4, er området for dansk straffemyndighed udvidet til at omfatte de tilfælde, hvor ind- eller udrejse er sket udenom den finske, norske eller svenske paskontrol. Denne udvidelse, der må anses stemmende med straffelovens § 8, stk. 1, nr. 1, står i sammenhæng med ophævelsen af paskontrollen ved de fællesnordiske grænser. Ud fra de samme hensyn er der under pkt. 5 foreslået en udvidelse af de tilfælde, hvor en person, der medvirker til at holde en udlænding skjult for politiet, kan pålægges straf. Under pkt. 6 er medtaget tilhold, der er givet i medfør af den tidligere gældende udlændingslovgivning. Denne tilføjelse må anses for påkrævet, da sådanne tilhold må påregnes at ville bestå endnu i en lang årrække, og da hjemmelen til — efter den gældende lov — at straffe overtrædelse af disse ikke er helt utvivlsom.

Til § 2.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden vil ikke kunne fastsættes i loven, fordi den nordiske overenskomst først træder i kraft, når samtlige ratifikationsinstrumenter er deponeret.

Da den for Færøerne gældende fremmedlov ikke kan anses for tidssvarende, og da det er af betydning at have i videst muligt omfang ensartede bestemmelser i hele riget, må man finde det rettest, at der skabes mulighed for ved kongelig anordning at lade reglerne i den for den øvrige del af riget gældende udlændingslov få gyldighed på Færøerne.